

α πάω την επόμενη εβδομάδα. Ο γιατρός ανοίγει ένα φιαλίδιο botox τη φορά, αλλά χρησιμοποιεί τη μισή

ποσότητα στο πρόσωπό μου, οπότε μπορούμε να το μοιραστούμε. Είναι καιρός να το αποφασίσεις κι εσύ. Όλες το κάνουν...». Η καλοντυμένη γυναίκα, που καθόταν ακριβώς απέναντί μου στο μετρό και προσπαθούσε να πείσει τη φίλη της να την ακολουθήσει σε ένα ραντεβού με τον πλαστικό της, ήταν αναμφίβολα περιποιημένη. Κρατούσε στα χέρια της φακέλους με την επωνυμία ενός καλού ιδιωτικού σχολείου της Αθήνας – ίσως και να ήταν καθηγήτρια εκεί – και δεν έμοιαζε σε καμιά περίπτωση ματαιόδοξη ή θύμα εφήμερων τάσεων. Δεν μιλούσε χαμπλόφωνα, ούτε προσέδιδε κάποιο τόνο μυστικότητας στην κουβέντα με τη φίλη της.

Ακούγοντάς την δεν μπορούσα να μην αναρωτηθώ αν αυτός ο διάλογος θα διαδραματιζόταν το ίδιο απενοχοποιημένα μπροστά μου πριν από 20 χρόνια, τότε που οι πλαστικές επεμβάσεις αποτελούσαν το καλά κρυμμένο μυστικό της καλής κοινωνίας, με τον περίφημο κύριο Ζιφόν να κλείνει απανωτά ραντεβού στις αρχοντικές οικίες της Αθήνας με κυρίες που λίγες ημέρες αργότερα θα μετέβαιναν αεροπορικώς στη Λυών ώστε να αφεθούν στα μαγικά του χέρια.

Σήμερα μυστικότητα δεν απαιτείται, οι αισθητικές επεμβάσεις φαίνονται κάτι μάλλον συνηθισμένο και για μια Ελληνίδα με σχετική οικονομική άνεση η επίσκεψη στον πλαστικό χειρουργό δεν αποτελεί ταμπού. Διακόσια ευρώ για ένα botox μπορούν να εξοικονομηθούν με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, όπως και 3.000 ευρώ για την εξασφάλιση ενός πιο εντυπωσιακού μπουστού. Γιατί η εποχή μας, η εποχή των αλληπάλληλων selfies, της «ειδωλολατρίας» και του Instagram, μοιάζει να το επιβάλλει, ακριβώς για τον ίδιο λόγο που μια γυναίκα απλώνει μέικ απ στο πρόσωπό της κάθε πρωί. Γιατί η απέναντι συνάδελφος το κάνει, όπως και η φίλη ή η αδελφή της, ακόμη και ο σύντροφός της, ο οποίος ίσως θέλει να διορθώσει εκείνη τη στραβή μύτη του που πλέον δεν του φαίνεται και τόσο γοητευτική.

Ίσως τελικά η παρουσία του πλαστικού χειρουργού στη ζωή μας να είναι μία ακόμη συνέπεια της παγκοσμιοποίησης της εικόνας. Το 2014 πραγματοποιήθηκαν πάνω από 15 εκατομμύρια αισθητικές επεμβάσεις στις ΗΠΑ. Το 2010 η χώρα μας, σύμφωνα με στοιχεία της Διεθνούς Κοινότητας Αισθητικής Πλαστικής Χειρουργικής, ήταν δεύτερη

«**Η ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΠΟΥ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΕΑ ΟΤΙ Η ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΔΕΝ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ, ΟΥΤΕ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΑΛΛΟΚΟΤΟ ΠΟΥ ΜΟΝΟ ΟΙ ΑΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΟΙ ΚΑΝΟΥΝ. Η ΙΔΕΑ ΟΤΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΣΟΥ ΔΟΘΗΚΕ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΞΕΦΥΓΕΙΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ ΠΛΕΟΝ**»

Σκοτ Γουέστερφελντ, συγγραφέας

σε πλαστικές επεμβάσεις παγκοσμίως, αναλογικά πάντα με τον πληθυσμό της. Ακόμη και το Ιράν, στο οποίο οι γυναίκες υποχρεούνται να καλύπτουν και τα μαλλιά τους, έρχεται πρώτο στον κόσμο στις επεμβάσεις ρινοπλαστικής.

Σύμφωνα με την πλαστικό χειρουργό Βίλυ Ροδοπούλου (MD), κάτοχο του Ευρωπαϊκού Διπλώματος Πλαστικής, Επανορθωτικής και Αισθητικής Χειρουργικής (FEBOPRAS) και συνιδρύτρια του Κέντρου Αισθητικής και Πλαστικής Χειρουργικής «Kosmesis», οι λόγοι είναι πολλοί. «Σαφώς η κυριαρχία της εικόνας, η διείσδυση των media αλλά και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης έχουν συμβάλει ώστε οι πλαστικές επεμβάσεις να μην αποτελούν πλέον ταμπού. Η ενασχόληση με την εμφάνιση, όταν δεν αγγίζει την υπερβολή, είναι κάτι αποδεκτό και υγιές. Από εκεί και πέρα οι τεχνικές έχουν εξελιχθεί σε μεγάλο βαθμό, ώστε να δίνουν φυσικά αποτελέσματα

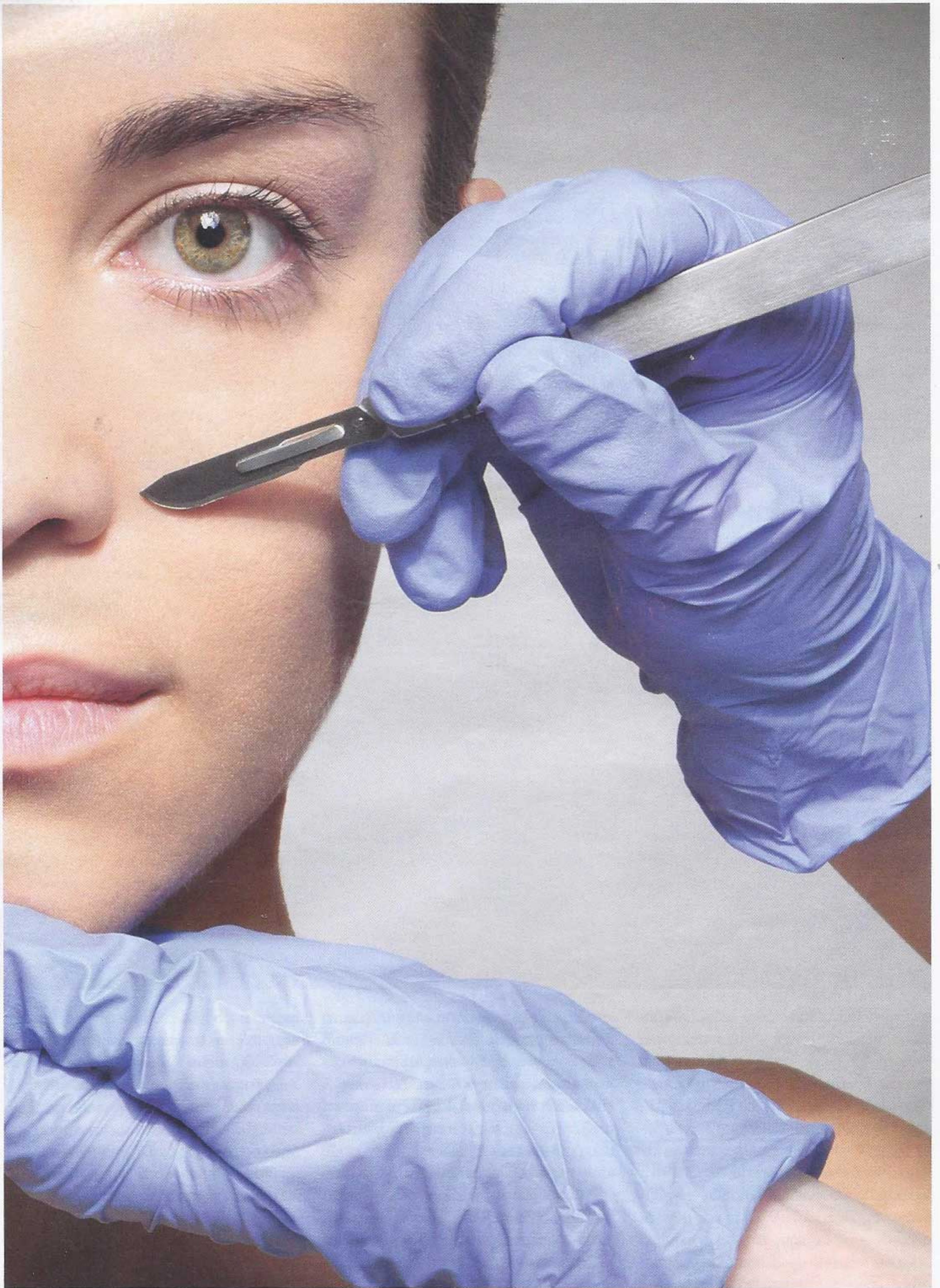
και να μη βλέπουμε πλέον παραμορφωμένα πρόσωπα. Επιπλέον, τόσο οι μη επεμβατικές μέθοδοι όσο και τα χειρουργεία είναι πολύ πιο προστά από οικονομικής απόψεως».

Μιλούν όμως οι Ελληνίδες σήμερα πιο εύκολα στον κοινωνικό τους περίγυρο για τις επισκέψεις τους στον πλαστικό χειρουργό; «Νομίζω πως ναι» απαντά η κυρία Ροδοπούλου και συμπληρώνει: «Σε αυτό βοηθάει ίσως και το γεγονός ότι διάσημες γυναίκες που έχουν προβεί σε επεμβάσεις πλαστικής χειρουργικής το έχουν παραδεχτεί δημοσίως. Συμβαίνει συχνά, μάλιστα, μετά την επίσκεψη μιας ασθενούς στο ιατρείο μου, λίγες ημέρες αργότερα να ζητά ραντεβού και κάποια φίλη της».

Πλέον, το πέπλο μυστικότητας γύρω από τις αισθητικές επεμβάσεις δεν είναι τόσο πυκνό όσο παλαιότερα. Η κωμικός Τζόαν Ρίβερς – είχε δηλώσει μεταξύ άλλων ότι θα ήθελε να είχε μια διδυμη αδελφή ώστε να έβλεπε πώς θα έμοιαζε αν δεν είχε κάνει όλες αυτές τις πλαστικές επεμβάσεις – συνήθιζε να διηγείται μια χαρακτηριστική ιστορία. Όταν το 1973, έπειτα από το πρώτο της λιφτινγκ προσώπου, παρευρέθη σε ένα πάρτι και μίλησε για την εμπειρία της, οι υπόλοιπες κυρίες, ανάμεσά τους και γνωστές πθοποιοί του Χόλιγουντ, την είχαν κυκλώσει και τη ρωτούσαν γεμάτες δέηθεν ενδιαφέρον πώς ήταν η εμπειρία του χειρουργείου, ενώ οι ουλές από τις δικές τους εγχειρήσεις κρύβονταν πίσω από το αφτί τους. «Πώς μοιάζει; Μα, δεν θυμάστε;» ήθελα να τους απαντήσω» συνήθιζε να λέει η Ρίβερς.

Σήμερα, όμως, η απενοχοποίηση των πλαστικών επεμβάσεων είναι πιο έντονη από ποτέ. Ο σημερινός δήμαρχος Μαραθώνα Ηλίας Ψινάκης πριν από μερικά χρόνια δημοσιοποίησε τις φωτογραφίες από το χειρουργείο του, η τραγουδίστρια Ελενα Παπαρίζου μίλησε ανοιχτά για την αυξητική στήθους στην οποία έχει υποβληθεί, ενώ και η σιδηρά κυρία της ενημέρωσης, Ολγα Τρέμη, παραδέχτηκε την επίσκεψη στον πλαστικό χειρουργό της.

Σύμφωνα και με τον Σκοτ Γουέστερφελντ, συγγραφέα της νεανικής σειράς βιβλίων επιστημονικής φαντασίας «Uglies» (εκδ. Μεταίχμιο) – τα μυθιστορήματά του θέτουν ερωτήματα για τη «δικτατορία της τελειότητας» αναφερόμενα σε έναν μελλοντικό κόσμο στον οποίο οι έφηβοι υποχρεωτικά θα πρέπει να υποβάλλονται σε αισθητικές επεμβάσεις –, η εξοικείωση των νεαρών παιδιών με την πλαστική χειρουργική είναι μεγαλύτερη από ποτέ. «Η νέα γενιά είναι η πρώτη γενιά η οποία σκέπτεται ότι η πλαστική →

χειρουργική είναι κάτι σχεδόν δεδομένο» δηλώνει και συμπληρώνει: «Όταν κοιτάξεις μια φωτογραφία ή όταν συναντάς κάποια, σκέφτεσαι: “Είναι αυτή η πραγματική της μύτη;”. Οπως ακριβώς συναντάς μια κοκκινομάλλα και σκέφτεσαι στο δευτερόλεπτο: “Είναι αυτό το φυσικό της χρώμα;”. Πρόκειται για την πρώτη γενιά που μεγαλώνει με την ιδέα ότι η πλαστική χειρουργική δεν στοιχίζει εκατομμύρια ούτε είναι κάτι αλλόκοτο που μόνο οι απροσάρμοστοι κάνουν. Η ιδέα ότι το σώμα σου είναι κάτι που σου δόθηκε και δεν μπορείς να ξεφύγεις από αυτό δεν ισχύει πλέον».

«Μια καλή εμφάνιση στον σύγχρονο κόσμο, ο οποίος, ίσως περισσότερο από κάθε άλλη εποχή, χαρακτηρίζεται από την κυριαρχία της εικόνας και του “εικονικού”, είναι αλήθεια ότι συχνά βοηθά ένα άτομο να απολαμβάνει προνομακική μεταχείριση και περισσότερες ευκαιρίες στην προσωπική, κοινωνική καθώς και επαγγελματική του ζωή» επισημαίνει η ψυχίατρος Ελενα Τσιόλκα και προσθέτει: «Η πίεση της κοινωνίας είναι συνήθως έμμεση, αλλά τελικά ισχυρή μέσω των “τέλειων” προτύπων εμφάνισης που προωθούνται. Παράλληλα, παρατηρού-

με μια άνοδο του αισθητικού επιπέδου του μέσου όρου εξαιτίας του ανταγωνισμού (συνειδητού ή ασυνειδητού) μεταξύ των ατόμων για μια καλύτερη εμφάνιση. Αυτός ο ανταγωνισμός καλλιεργείται και τροφοδοτείται από τα ΜΜΕ, τη διαφήμιση και γενικότερα από την επικρατούσα αντίληψη της κοινωνίας. Η πίεση κάποιες φορές μπορεί βέβαια να είναι και άμεση, από το κοντινό περιβάλλον ενός ατόμου, ή ακόμη και ψυχολογική. Αν, για παράδειγμα, κάποιον τον κοροΐδευσαν σε παιδική ή εφηβική ηλικία για ένα αισθητικό ελάττωμα ή μια ατέλεια, μεγαλώνοντας απο-

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΡΙΝΟΠΛΑΣΤΙΚΗ
από **2.200 ευρώ**

ΩΤΟΠΛΑΣΤΙΚΗ
(ΜΕ ΤΟΠΙΚΗ Ή ΓΕΝΙΚΗ
ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑ)
από **1.500 και 2.000 ευρώ**
αντίστοιχα

ΒΛΕΦΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ
(ΜΕ ΤΟΠΙΚΗ ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑ)
από **2.000 ευρώ**

ΑΥΞΗΤΙΚΗ ΣΤΗΘΟΥΣ
από **3.000 ευρώ**

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΓΥΝΑΙΚΟΜΑΣΤΙΑΣ
από **2.000 ευρώ**

ΚΟΙΛΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗ
από **3.000 ευρώ**

FACELIFT
από **4.500 ευρώ**

ΛΙΠΟΑΝΑΡΡΟΦΗΣΗ
από **2.000 ευρώ**

ΒΟΤΟΧ
200 ευρώ

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΡΥΤΙΔΩΝ
ΜΕ ΥΑΛΟΥΡΟΝΙΚΟ ΟΞΥ
200 ευρώ

ΑΠΛΗ ΕΠΙΜΗΚΥΝΣΗ ΠΕΟΥΣ
από **2.500 ευρώ**

ΑΥΞΗΤΙΚΗ ΠΕΟΥΣ
ΜΕ ΑΥΤΟΛΟΓΟ ΛΙΠΟΣ
από **3.000 ευρώ**

ΑΥΞΗΤΙΚΗ ΠΕΟΥΣ
ΜΕ ΒΛΑΣΤΙΚΑ ΚΥΤΤΑΡΑ
ΠΛΑΣΜΑΤΟΣ ΚΑΙ SCAFFOLDS
από **5.500-6.000 ευρώ**

φασίζει να το διορθώσει. Παλαιότερα μπορεί αυτό το ελάττωμα να γινόταν συμπαθές ή ένα παρατσούκλι, σήμερα όμως η ανοχή στο "ατελές" είναι μικρότερη» καταλήγει.

Όμως, σε ποιον βαθμό έχει επηρεαστεί ο κλάδος της πλαστικής χειρουργικής στην Ελλάδα από την κρίση; «Η κρίση σίγουρα έχει δημιουργήσει προβλήματα και επειδή ακριβώς πρόκειται για αισθητικές επεμβάσεις ο ασθενής μπορεί να τις καθυστερήσει» αναφέρει ο Γιώργος Μοιρέας, χειρουργός ωτορινολαρυγγολόγος, εξειδικευμένος στη ρινοπλαστική και στην ωτοπλαστική και

επικεφαλής της χειρουργικής ομάδας του Exelixis Medical Institute, και συνεχίζει: «Υπεισέρχονται όμως και άλλες παράμετροι. Κάποιοι Έλληνες προχωρούν σε αισθητικές επεμβάσεις ακριβώς επειδή πιστεύουν ότι η βελτίωση της εμφάνισής τους θα τους βοηθήσει να βρουν πιο εύκολα εργασία. Ακούγεται ίσως περιεργό, υπάρχουν όμως νεαρές γυναίκες που μπορούν να σου πουν κάλλιστα ότι έκαναν ρινοπλαστική ή αυξητική στήθους επειδή θεωρούσαν ότι έτσι θα έχουν περισσότερες επαγγελματικές ευκαιρίες. Επιπλέον, η κρίση δεν βοηθά στα μεγάλα ανοίγματα. →

* Οι τιμές είναι ενδεικτικές και αποτελούν προϊόν δημοσιογραφικής έρευνας. Το κόστος μιας επέμβασης διαμορφώνεται από πολλούς διαφορετικούς παράγοντες (τον γιατρό, τη μέθοδο που χρησιμοποιείται, το μέγεθος του προβλήματος, το νοσηλευτικό ίδρυμα, τα υλικά που απαιτούνται κ.ά.).

Δεν αγοράζει κανείς εύκολα ένα αυτοκίνητο αξίας 30.000 ευρώ. Πώς θα το συντηρήσει; Προτιμά λοιπόν τα λίγα χρήματα που του περισσεύουν να τα επενδύσει στον εαυτό του, γιατί το κόστος των πλαστικών επεμβάσεων είναι σαφώς πολύ μικρότερο».

Ωστόσο, σύμφωνα με τον κ. Μοιρέα, το κόστος μιας αισθητικής επέμβασης είναι μάλλον το πρώτο θέμα που απασχολεί σήμερα τον έλληνα ασθενή. Μάλιστα, όπως λέει χαρακτηριστικά, επειδή οι εννέα στις δέκα ερωτήσεις που του υποβάλλονταν μέσω Internet σχετίζονταν με οικονομικά θέματα, αποφάσισε να αναρτήσει ενδεικτικά κάποιες τιμές επεμβάσεων στην ιστοσελίδα του Exelixis Medical, καθώς και του The Doctors, ενός πρότυπου ιατρικού δικτύου το οποίο παρέχει πρόσβαση σε εξειδικευμένους γιατρούς όλων των ειδικοτήτων. «Θα μπορούσαμε να πούμε ότι μια ρινοπλαστική ξεκινά από 2.200 ευρώ, ενώ μια ωτοπλαστική έχει κόστος που ξεκινά από 1.500 ευρώ. Φυσικά, πρόκειται για ενδεικτικές τιμές, τα πάντα κα-

θορίζονται από το πρόβλημα του ασθενούς, από το αν η επέμβαση θα γίνει με τοπική ή γενική νάρκωση, από το δωμάτιο νοσηλείας, ενώ ένας συνδυασμός επεμβάσεων μειώνει την τελική τιμή, καθώς μειώνεται το κόστος του χειρουργείου» αναφέρει.

Οι πιο δημοφιλείς επεμβάσεις στις οποίες προβαίνουν οι Ελληνίδες για τη βελτίωση της εικόνας του προσώπου τους είναι η ρινοπλαστική, η βλεφαροπλαστική, αλλά και το facelift, το οποίο απευθύνεται κυρίως σε άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, καθώς το πρώτο όπλο για την αντιμετώπιση των ρυτίδων, όπως αναφέρει και η πλαστικός χειρουργός Βίλλυ Ροδοπούλου, είναι τα ενέσιμα, όπως το Botox, αλλά και το υαλουρονικό οξύ. «Αναμφισβήτητα πολύ δημοφιλείς επεμβάσεις είναι η αυξητική στήθους, η κοιλιοπλαστική, η λιποαναρρόφηση (σε κοιλιά, μπουός, γόνατα, λαιμό), αλλά και η σύσφιξη των μπράτσων. Τα τελευταία χρόνια αρκετές γυναίκες μετά τη γεννά προχωρούν και στο αποκαλούμε-

νο “Mommy Makeover”, έναν συνδυασμό δηλαδή επεμβάσεων που συνήθως περιλαμβάνει αυξητική στήθους, ανόρθωση στήθους, κοιλιοπλαστική και λιποαναρρόφηση, η οποία μπορεί να αντικατασταθεί, σε κάποιες περιπτώσεις, και με την κρυολιπόλυση, μια καινοτόμο, μη επεμβατική μέθοδο που αντιμετωπίζει το τοπικά συσσωρευμένο λίπος με τη δύναμη του ψύχους».

Ο Μάνος Παντελίδης είναι πλαστικός χειρουργός, μέλος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Πλαστικής Χειρουργικής και διευθυντής Πλαστικής Χειρουργικής στο 251 Γενικό Νοσοκομείο Αεροπορίας. Όπως περιγράφει, ο κύριος όγκος της δουλειάς του έχει να κάνει με τις επεμβάσεις αυξητικής στήθους. «Η συγκεκριμένη αυτή επέμβαση βρίσκεται πράγματι πολύ ψηλά στις προτιμήσεις των Ελληνίδων» αναφέρει και συμπληρώνει: «Τις βοηθά να αισθάνονται πιο όμορφα με τον εαυτό τους και έτσι, παρά τη στενότητα που έφερε η οικονομική κρίση, είναι ένα χειρουργείο με υψηλή προτεραιότητα.

Στο ιατρείο μου οι γυναίκες έρχονται αποφασισμένες και συνειδητοποιημένες. Η αυξητική στήθους δεν είναι επέμβαση που γίνεται έπειτα από απόφαση της στιγμής. Το σκέφτονται πολλούς μήνες πριν. Κάτι επίσης που μου ζητούν έντονα τον τελευταίο καιρό και άνδρες και γυναίκες είναι και η αφαίρεση τατουάζ με λέιζερ. Είναι κάτι στο οποίο προβαίνουν για λόγους καθαρά επαγγελματικής φύσεως, καθώς και επειδή πρόκειται συνήθως για ένα στοιχείο από τα νεανικά τους χρόνια, από το οποίο με την πάροδο του χρόνου θέλουν να απαλλαχθούν».

Εκτός από τις Ελληνίδες, επισκέπτονται και οι Έλληνες τον πλαστικό χειρουργό: «Η συντριπτική πλειονότητα είναι γυναίκες» απαντά ο Μιχάλης Ταραμπέ, (MD MSc PhD), κάτοχος του Ευρωπαϊκού Διπλώματος Πλαστικής, Επανορθωτικής και Αισθητικής Χειρουργικής (FEBOPRAS) και πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Πλαστικής Επανορθωτικής και Αισθητικής Χειρουργικής, και συμπληρώνει: «Το ποσοστό των ανδρών που θα απευθυνθούν στον πλαστικό χειρουργό είναι περίπου 10%. Στις μέρες μας, πάντως, δεν εξαιρούνται ούτε εκείνοι από την επιθυμία για πιο όμορφες αναλογίες, πιο περιποιημένο πρόσωπο και σώμα, και εκεί που τελειώνουν η καλλυντική φροντίδα και το γυμναστήριο, αναλαμβάνει ο πλαστικός. Οι ανάγκες, βέβαια, ενός άνδρα διαφέρουν κατά πολύ από αυτές μιας γυναίκας. Οι πιο πολλοί αναζητούν τρόπους να αντιμετωπίσουν το συχνό πρόβλημα της απώλειας μαλλιών, ενώ οι περιπτώσεις γυναικομαστίας, αφαίρεσης λίπους από τη μέση και την κοιλιά βρίσκονται ψηλά στις απαιτήσεις τους. Ατομα ηλικίας άνω των 60 ετών, είτε άνδρες είτε γυναίκες, επιθυμούν διόρθωση του λαιμού και των βλεφάρων».

Μία ακόμη επέμβαση στην οποία προχωρούν όλο και πιο συχνά οι Έλληνες είναι αυτή της αυξητικής ή αλλιώς επιμήκυνσης του πέους. «Πρόκειται για ένα ιδιαίτερα δημοφιλές χειρουργείο. Μάλιστα, όσο αυξάνει η ενημέρωση για τη συγκεκριμένη επέμβαση, τόσο περισσότερα τηλεφωνήματα δεχόμαστε» αναφέρει ο χειρουργός ουρολόγος - ανδρολόγος Δημήτρης Μπορούσας και συμπληρώνει: «Τολμώ να πω ότι λειτουργεί όπως λειτουργήσε παλαιότερα και η επέμβαση αυξητικής στήθους. Αρχικά ήταν ένα ταμπού για τις γυναίκες, μέσα όμως σε λίγα χρόνια άρχισαν να μιλούν ελεύθερα για αυτήν. Μάλιστα, για πρώτη φορά είδα να έρχονται άνδρες στο ιατρείο συστημένοι από προηγούμενους ασθενείς μου».

Όπως ξεκαθαρίζει ο κύριος Μπορούσας,

«ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΓΕΝΝΑ ΠΡΟΧΩΡΟΥΝ ΣΤΟ ΑΠΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟ "ΜΟΜΜΥ ΜΑΚΕΟΒΕΡ", ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΝ, ΠΟΥ ΣΥΝΗΘΩΣ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΑΥΞΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΟΡΘΩΣΗ ΣΤΗΘΟΥΣ, ΚΟΙΛΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΛΙΠΟΑΝΑΡΡΟΦΗΣΗ Ή ΚΡΥΟΛΙΠΟΛΥΣΗ»

Βίλλυ Ροδοπούλου,
πλαστικός χειρουργός (MD)

το 80% των ασθενών που προβαίνουν στο χειρουργείο δεν έχουν ανατομικό πρόβλημα. «Η επέμβαση πραγματοποιείται περισσότερο για λόγους αισθητικούς και λόγους αυτοπεποίθησης. Ο φαλλός είναι ένα σύμβολο για τον άνδρα. Παλαιότερα, ο μέσος όρος ηλικίας των ασθενών ήταν στα 20-30 έτη. Το τελευταίο διάστημα είχα ασθενείς που πλησίαζαν και τα 70 έτη. Ουσιαστικά μπορούμε να μιλήσουμε για τρεις τεχνικές. Η φαλλοπλαστική με λίπος αποδίδει άμεσα και το πέος δείχνει ιδιαίτερα εντυπωσιακό, το πρόβλημα όμως είναι ότι το αποτέλεσμα δεν είναι μόνιμο, γιατί το λίπος τελικά απορροφάται από τον οργανισμό. Το χειρουργείο με βλαστικά κύτταρα πλάσματος και χρήση ικριωμάτων δίνει καλά αποτελέσματα, ωστόσο είναι μια μάλλον ακριβή επέμβαση, η οποία μπορεί να αγγίξει και τα 5.000-6.000 ευρώ, επειδή ο ασθενής επιβαρύνεται από το κόστος του υλικού των βλαστικών

κυττάρων που παράγονται στο εργαστήριο. Τον τελευταίο χρόνο έχει αναπτυχθεί μια νέα μέθοδος. Μέσω της μηχανής Lipogems αυτή τη φορά, τα βλαστικά κύτταρα του ασθενούς παράγονται με αυτόλογο λίπος μέσα στο χειρουργείο και όχι στο εργαστήριο, με αποτέλεσμα να μειώνεται το κόστος της επέμβασης, που αγγίζει πλέον τα 3.000 ευρώ».

Πάντα, βέβαια, στις πλαστικές επεμβάσεις υπάρχει μια λεπτή γραμμή, διότι ενδέχεται σε κάποιες περιπτώσεις ο ασθενής να περάσει στην υπερβολή. «Πολλές φορές δημιουργείται η ψευδής εντύπωση στον ασθενή ότι κάνοντας περισσότερες επεμβάσεις θα έχει καλύτερο αποτέλεσμα. Αυτό δεν ισχύει. Και εδώ έγκειται η ευθύνη του γιατρού, ο οποίος καλείται να θέσει το μέτρο και το όριο» αναφέρει η κυρία Ροδοπούλου και συμπληρώνει: «Εχω αρνηθεί να προχωρήσω σε επεμβάσεις που θεωρώ ότι θα βλάψουν τελικά την εμφάνιση του ασθενούς μου, αν και τελικά νομίζω ότι κάθε γιατρός αποκτά και την πελατεία που του ταιριάζει. Γενικότερα, βέβαια, στις πλαστικές επεμβάσεις κάθε χώρα δημιουργεί και τη δική της αισθητική. Για παράδειγμα, στην Αμερική υπήρξε μια τάση υπερβολής, η οποία μειώνεται τα τελευταία χρόνια. Αυτή η υπερβολή υπάρχει και στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Στα διεθνή συνέδρια, παρατηρώντας τα πρόσωπα των συναδέλφων, μπορώ εύκολα να καταλάβω ποια είναι η χώρα καταγωγής τους».

Στο ίδιο μήκος κύματος και ο Μιχάλης Ταραμπέ, ο οποίος επισημαίνει: «Τα τελευταία χρόνια η πλειονότητα των πελατών που προσέρχονται στο ιατρείο είναι αρκετά συνειδητοποιημένοι ως προς το τι μπορούν να περιμένουν από τον γιατρό τους. Σε κάθε περίπτωση, όμως, πρέπει να γίνει σαφές και κατανοητό ότι η υπερβολή τις περισσότερες φορές είναι εναντίον του καλού αποτελέσματος. Ο πλαστικός χειρουργός λειτουργεί εν μέρει και σαν ψυχολόγος, γιατί η ευτυχία και η ποιότητα ζωής περνούν πρώτα από την αποδοχή του εαυτού μας και ύστερα από τη βελτίωση της εικόνας μας μέσα από την πλαστική χειρουργική. Αν παρ' όλα αυτά κάποιος επιμένει σε παράλογες απαιτήσεις, προτιμώ να μην τον αναλάβω».

Η εποχή μας είναι σαφές ότι είναι η εποχή της εικόνας. Το νυστέρι που θα μας προσφέρει μια καλύτερη σχέση με τον καθρέφτη δεν μας τρομάζει πλέον. Αλλωστε, έχουμε παρακολουθήσει δεκάδες φορές τους γοπητευτικούς πλαστικούς χειρουργούς του τηλεοπτικού «Nip/Tuck» να χαρίζουν άψογα ζυγωματικά και χείλη. Και κάπως έτσι η απόφαση μοιάζει για εμάς πιο εύκολη από ποτέ. ●